

Ascensiunea spre viitorul comunist al României

Glorioasa sărbătorire a 65 de ani de la făurirea Partidului Comunist Român — sărbătorire la care întregul nostru popor a participat cu ardentă însuflețire, manifestându-și adevărata unitate și atașamentul profund pentru cauza edificării societății socialiste multilaterale dezvoltate și a comunismului pe pământul României — a căpătat, prin Cuvântarea rostită de secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, la adunarea solemnă organizată în Capitală cu prilejul memorabilei aniversări, întruchiparea exemplară a legăturii indestructibile care a existat, există și va exista întotdeauna între milenarul trecut istoric al României și viitorul ei comunist.

Noul document de partid, contribuție de excepțională însemnătate pe care marele Erou al poporului român o aduce dezvoltării creatoare a socialismului științific, aplicării principiilor filozofiei marxist-leniniste la condițiile concret-istorice ale țării noastre, relevă cu deplină temei și cu o deosebită putere de convingere faptul că Partidul Comunist Român, fiind continuatorul legitim al mișcării revoluționare și socialiste din România, este, totodată, ca exponent al clasei muncitoare și al celor mai înaintate forțe politice ale poporului, „continuatorul celor mai bune tradiții de luptă pentru dreptate socială și națională, pentru formarea și păstrarea ființei poporului, a națiunii și a statului național unitar român”. De aceea, în virtutea bogatelor tradiții moștenite de la înaintași, și care exprimă unitatea dialectică dintre luptele naționale și cele sociale, „mișcarea muncitorească revoluționară, Partidul Comunist Român și-au asumat misiunea istorică de a apăra interesele naționale, independența și suveranitatea țării și, totodată, de a lichida pentru totdeauna asupra și exploatarea burghezo-moșierească, de a realiza o societate a dreptății sociale și naționale, socialismul și comunismul în România”.

Mărețea operă istorică a partidului, împlinită în cei 65 de ani de existență ai săi, poate fi împărțită, așa cum arată secretarul general al partidului, în două perioade distincte (1921—1944 și 1944—1986), dar indisolubil legate printr-o continuitate de ideal și de concepție impecabil adaptate realităților istorice diferite ale celor două perioade. Cea dintâi perioadă a fost marcată prin luptele greviste din 1920, apoi din 1929—1933 și 1938—1939, ca și de realizarea frontului popular din 1936, de lupta și marile demonstrații împotriva războiului și a fascismului, culminând cu cea de la 1 Mai 1939; în centrul activității partidului s-au aflat, în această perioadă, formarea și maturizarea sa organizatorică și ideologică, stringerea legăturilor cu masele populare, organizarea și conducerea luptei împotriva exploatarei și asupririi de clasă, pentru apărarea intereselor naționale ale poporului român; partidul a desfășurat, în același timp, o activitate intensă pentru organizarea și unitatea clasei muncitoare, pentru realizarea unei largi colaborări cu alte forțe și mișcări patriotice, antifasciste — activitate exprimată atât de semnificativ prin crearea Frontului Unic Muncitoresc la 1 Mai 1944, apoi a Frontului Național Democrat —, pentru stabilirea unor legături active cu armata, trecind, atunci când împrejurările au fost favorabile, la organizarea și îndeplinirea revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă, începută la 23 August 1944, și care a deschis calea marilor transformări revoluționare, democratice, socialiste din România.

Îndeplinirea acestor mari transformări revoluționare, democratice și socialiste, dezvoltarea independentă a patriei, care constituie conținutul celei de-a doua perioade din istoria Partidului Comunist Român, din istoria contemporană a României, a început prin victoria insurecției armate de la 23 August 1944, sub conducerea partidului, care a avut apoi, permanent, în desfășurarea întregului proces

revoluționar din România, rolul hotărâtor. Rolul conducător al P.C.R., reorganizat pe baze noi după ieșirea din adinca ilegalitate, s-a afirmat într-un timp foarte scurt, în conducerea țării, în reorganizarea și refacerea ei, în participarea armatei, a întregului popor, la războiul dus, cu mari jertfe, alături de armatele sovietice, pentru eliberarea deplină a patriei și apoi pentru eliberarea Ungariei, Cehoslovaciei și Austriei, până la înfringerea finală a Germaniei hitleriste, din mai 1945. Acest rol conducător al partidului s-a vădit foarte limpede în lupta pentru înfăptuirea reformei agrare, a instaurării, la 6 martie 1945, a primului guvern cu adevărat democratic, muncitoresc țărănesc din România, în lupta pentru consolidarea unității clasei noastre muncitoare și pentru crearea partidului său unic, în 1948, în naționalizarea principalelor mijloace de producție din iunie același an; acest rol conducător al partidului s-a manifestat cu putere în toate etapele istorice care au asigurat, de atunci înainte — și îndeosebi după Congresul al IX-lea al partidului, în Epoca de aur pe care o denumim cu patriotică satisfacție Epoca Nicolae Ceaușescu — dezvoltarea puternică a forțelor de producție și ridicarea nivelului de civilizație al întregului popor, transformarea României dintr-o țară agrară, cu o industrie slab dezvoltată și o agricultură înapoiată, într-o țară industrial-agrară, cu o industrie puternică și modernă, cu o agricultură socialistă în plin avânt revoluționar, cu o capacitate constructivă extrem de înaltă, cu o bine echilibrată repartizare a forțelor de producție pe întregul teritoriu al țării, cu un nivel de trai aflat mereu în creștere, cu o cultură socialistă înfloritoare. „Acum, cînd sărbătorim 65 de ani de activitate revoluționară a Partidului Comunist Român — sublinia secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, în cuvîntarea rostită la 8 mai — putem afirma, cu îndreptățită mîndrie, că partidul nostru și-a îndeplinit și își îndeplinește cu cinste misiunea istorică de a conduce întreaga națiune pe drumul făuririi socialismului și comunismului, al bunăstării și fericirii.“

Ascensiunea condusă de partid — centrul vital al națiunii — spre viitorul comunist al României continuă astăzi, la începutul celui de-al optulea plan cincinal, potrivit hotărîrilor istorice ale Congresului al XIII-lea al P.C.R., într-un ritm accelerat, cu o energie care, datorită politicii clarvăzătoare a președintelui Nicolae Ceaușescu, îi conferă patriei și poporului certitudinea înfăptuirilor de mîine: „trecerea, pînă în 1990, a României, de la stadiul de țară în curs de dezvoltare, la un stadiu superior, de țară mediu dezvoltată, urmînd ca, în perspectivă, pînă în anul 2000, patria noastră să devină o țară socialistă multilateral dezvoltată, în care să se manifeste cu tot mai multă putere principiile comuniste de muncă și de viață“. O certitudine care include necesitatea dezvoltării intensive în toate domeniile de activitate și realizarea noii calități a muncii și a vieții, înfăptuirea noii revoluții tehnico-științifice și a noii revoluții agrare, sporirea puternică a productivității muncii și a eficienței economice, perfecționarea neîncetată a procesului revoluționar din țara noastră; o certitudine care implică întărirea continuă a partidului, a unității întregului popor în jurul său, perfecționarea democrației socialiste, muncitorești, revoluționare; o certitudine care implică, totodată, în plan spiritual, creșterea tot mai puternică a rolului științei, învățămîntului și culturii, dezvoltarea activității politico-educative de formare a omului nou, a conștiinței sale socialiste, revoluționare și patriotice, domeniu de activitate în care și teatrul — creația și viața noastră artistică în general — va trebui să-și aducă o contribuție sporită, de o tot mai înaltă calitate și eficiență.

Ascensiunea spre viitorul comunist al României presupune, în mod firesc, existența și dezvoltarea pașnică a poporului român, a patriei noastre, liberă, independentă și suverană; ea integrează, ca atare, politica externă a partidului și a statului, care, în înțeleapta și atotcuprinzătoare viziune a întîiului bărbat al țării, președintele Nicolae Ceaușescu, militează activ pentru pace, pentru dezarmare, destindere, colaborare și prietenie între popoare, ca o condiție esențială a viitorului poporului român, a însăși vieții pe planeta Pămînt.

